

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 877

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 20 octombrie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
818. — Decret pentru numirea Guvernului României	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 223 din 12 martie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și ale art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.225. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind acordarea titlului de parc industrial Societății Chitila Logistic Parc — S.R.L.	6–7

DECRETE
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru numirea Guvernului României

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,
având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 4/2026 pentru acordarea încrederii Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește Guvernul României, în următoarea componență:

1. Luca-Alexandru Niculescu — prim-ministru
2. Marian Neacșu — viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne
3. Ștefan-Ovidiu Popa — ministrul transporturilor și infrastructurii
4. Alexandru Nazare — ministrul finanțelor
5. Sebastian-Dănuț Neculăescu — ministrul afacerilor externe
6. Radu Marinescu — ministrul justiției
7. Ștefan-Radu Oprea — ministrul apărării naționale
8. Daniel-Cătălin Zamfir — ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului
9. Costinel-Bogdan Dumitru — ministru delegat pentru digitalizare și inteligență artificială
10. Dumitru Chisăliță — ministrul energiei
11. Florin-Ionuț Barbu — ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
12. Natalia-Elena Intotero — ministrul mediului, apelor și pădurilor
13. Marcel-Alexandru Stoica — ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației
14. Alexandru-Mihai Ghigiu — ministrul investițiilor și proiectelor europene
15. Petre-Florin Manole — ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale
16. Alexandru-Florin Rogobete — ministrul sănătății
17. Valentin-Sorin Costreie — ministrul educației și cercetării
18. Sorin-Gabriel Ionescu — ministru delegat pentru învățământ preuniversitar
19. Ioana-Ruxandra-Victoria Ciocan — ministrul culturii

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 20 octombrie 2026.
Nr. 818.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223
din 12 martie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și ale art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte	Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător	Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător	Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător	Andrei Grigoraș	— magistrat-asistent
Cristian Deliorga	— judecător		

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și ale art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Societatea Grampet — S.A. din București în Dosarul nr. 8.056/99/2015 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.659D/2021.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate Societatea Grampet — S.A. din București și pentru partea Vasile Răducan, avocat Mihai Adrian Hotca din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru părțile Grup Feroviar Român — S.A. din București și Stoica Gruia, avocat Ovidiu Budușan din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru părțile Societatea Rapid Com Rail — S.R.L. din București și Vasile Didilă, avocat Augustin Zăbrăuțanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată, susținând că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3), ale art. 124 alin. (3) și ale art. 126 alin. (2). În esență, arată că normele criticate permit colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești să dispună modificarea componenței completurilor de judecată, ceea ce afectează principiile independenței judecătorilor și repartizării aleatorii a cauzelor. Totodată, susține că aceste dispoziții conferă Consiliului Superior al Magistraturii competența de a reglementa într-un domeniu rezervat legii organice. Apreciază că prin această modalitate de reglementare este afectată însăși substanța dreptului la un proces echitabil, întrucât sunt puse în discuție garanții esențiale precum continuitatea completului de judecată, dreptul persoanei de a fi judecată de un judecător stabilit potrivit principiului repartizării aleatorii, precum și exigențele privind independența și imparțialitatea judecătorului. În plus, susține că, deși pot exista situații obiective care justifică modificarea componenței completului de judecată, se pune problema dacă principiul repartizării aleatorii poate suferi excepții de natura celor prevăzute de art. 52 din Legea nr. 304/2004, text care se regăsește într-o formă similară și în reglementarea din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară.

4. Având cuvântul, pentru părțile Societatea Rapid Com Rail — S.R.L. din București și Vasile Didilă, avocatul Augustin Zăbrăuțanu arată că susține concluziile autoarei excepției de neconstituționalitate.

5. Pentru părțile Grup Feroviar Român — S.A. din București și Stoica Gruia, avocatul Ovidiu Budușan arată că se raliază celor susținute de apărătorul autoarei excepției de neconstituționalitate. De asemenea, arată că, deși Legea nr. 304/2004 a fost abrogată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, excepția de neconstituționalitate invocată este admisibilă.

6. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată. În susținerea inadmisibilității se arată că, în realitate, motivele de neconstituționalitate sunt deduse din modalitatea de interpretare și aplicare a legii de către instanța judecătorească investită cu soluționarea cauzei. În susținerea netemeinicii arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 prin Decizia nr. 309 din 5 iunie 2025 și Decizia nr. 82 din 25 februarie 2025, prin care a reținut că nu există nicio prevedere constituțională care să impună stabilirea organului competent să aprobe sau să valideze compunerea completului de judecată.

7. În replică, apărătorul autoarei excepției susține că prin prezenta excepție de neconstituționalitate nu se urmărește lipsirea de orice competență a colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești, ci doar eliminarea oricărei excepții de la principiul repartizării aleatorii a cauzelor. Arată că se impune ca, prin decizia ce urmează să fie pronunțată, Curtea să declare neconstituțională partea din textul de lege care permite colegiilor de conducere și Consiliului Superior al Magistraturii să legisfeze. Depune concluzii scrise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 9 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.056/99/2015, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și ale art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția a fost ridicată de Societatea Grampet — S.A. din București într-o cauză penală având ca obiect soluționarea apelului formulat de autoarea excepției împotriva unei sentințe penale pronunțate de Tribunalul Iași, cauza având ca obiect infracțiuni de evaziune fiscală, spălare de bani și constituirea unui grup infracțional organizat. În cauză au fost ridicate, printre altele, excepția privind nelegala compunere a completului de judecată și excepția lipsei continuității completului de judecată.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 sunt neclare și imprecise, întrucât permit stabilirea și modificarea compunerii completurilor de judecată prin acte administrative (Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și hotărâri ale colegiului de conducere) emise de organe fără competență legislativă, iar nu prin lege, cu încălcarea art. 1 alin. (5), art. 24 alin. (3) și art. 126 alin. (2) din Constituție. Astfel, se arată că, potrivit dispozițiilor din Legea nr. 304/2004, repartizarea aleatorie în sistem informatic se realizează o singură dată, iar în ipoteza apariției unor incidente procedurale se aplică reguli stabilite administrativ, ceea ce eludează principiul repartizării aleatorii și creează premisele arbitrarului. În consecință, în ipoteza desființării completului de judecată cauzele sunt repartizate prin sistemul ciclic, conform hotărârii colegiului de conducere, și nu prin repartizare aleatorie, ceea ce contravine exigențelor constituționale privind stabilirea instanței și a compunerii acesteia numai prin lege. Se mai susține că atribuția colegiului de conducere stabilită de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, de a asigura continuitatea completului, transformă un organ administrativ într-un veritabil organ jurisdicțional, acesta ajungând să decidă asupra compunerii completului de judecată, cu încălcarea competenței exclusive a instanței și a normelor de procedură penală. În plus, judecătorii desemnați prin hotărârea colegiului de conducere nu se pot opune acesteia, iar nerespectarea continuității completului nu constituie motiv legal de abținere sau recuzare, ceea ce lipsește de eficiență normele procedurale și afectează garanțiile de independență și imparțialitate. Totodată, se arată că modul de stabilire al compunerii completurilor de judecată ulterior repartizării aleatorii, prevăzut de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, prin decizii administrative întemeiate pe criterii stabilite printr-un act normativ inferior legii, nu corespunde exigenței ca instanța să fie „prevăzută de lege”, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se invocă în susținerea excepției jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018, paragrafele 177 și 178, potrivit căreia normele privind compunerea instanței sunt norme de procedură de ordine publică, iar încălcarea acestora atrage nulitatea absolută a actelor pronunțate, fiind de natură să genereze o îndoială rezonabilă asupra independenței și imparțialității instanței.

10. Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 71 din 9 februarie 2021, paragrafele 30 și 33-35, Decizia nr. 741 din 13 septembrie 2007 și Decizia nr. 27 din 22 ianuarie 2020, paragrafele 47 și 48. Totodată, arată că actele administrative unilaterale cu caracter normativ, precum Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 1.375/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, nu pot stabili ori influența compunerea completurilor sau procedura de judecată, cum nici hotărârile judecătorești nu se substituie actelor administrative, ci controlează legalitatea acestora.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocaților prezenți, concluziile procurorului, concluziile scrise depuse de apărătorul autoarei excepției, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. (1) și ale art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, care au următorul conținut:

— Art. 52 alin. (1): „(1) *Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.*”;

— Art. 139 alin. (1) lit. b): „(1) *Prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se stabilesc: [...] b) modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității;*”.

15. Legea nr. 304/2004 a fost abrogată prin Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 16 noiembrie 2022, însă, ținând seama de cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor legale criticate, care, deși nu mai sunt în vigoare, își produc în continuare efectele juridice în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acestea se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor, precum și ale art. 126 alin. (2) privind competența instanțelor judecătorești și prevederea procedurilor de judecată numai prin lege.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului Curții Constituționale, din perspectiva unor critici similare, excepția fiind respinsă, ca neîntemeiată.

18. Prin Decizia nr. 758 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 14 ianuarie 2022, paragraful 23, Curtea a reținut că textul de lege criticat și în prezenta cauză nu încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Faptul că un organ administrativ a optat pentru o anumită modalitate de desemnare a membrilor completului nu echivalează cu un element de insecuritate juridică, chiar dacă normele de reglementare secundară sunt caracterizate printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 67 și 94, sau Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragraful 47). În măsura în care legea nu stabilește o anumită conduită sau regulă, organul administrativ poate opta pentru una dintre cele două soluții normative, ambele fiind constituționale.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 71 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 25 mai 2021, paragrafele 33-37, cu privire la competența colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor, ale tribunalelor specializate și ale judecătorilor de a stabili modalitatea de desemnare a membrilor completurilor de judecată, Curtea a observat că se critica, asemenea situației din prezenta cauză, însăși ideea de investire *ex lege* a acestora cu competența de a stabili compunerea completurilor de judecată, ceea ce înseamnă că pot opta pentru o anumită modalitate concretă de desemnare a membrilor completurilor, tocmai pentru că legea nu reglementează dacă aceasta se face aleatoriu sau prin nominalizare. Curtea a apreciat că legiuitorul are opțiunea să stabilească el însuși organul competent să aprobe/valideze compunerea completurilor de judecată sau, din contră, să lase acest aspect în sfera actelor administrative normative. Investirea/Desemnarea colegiilor de conducere *ex lege* cu competența de a stabili ele însele compunerea completurilor de judecată nu pune nicio problemă de constituționalitate. Curtea nu are competența să cenzureze opțiunea legiuitorului de a stabili la nivelul curților de apel, al tribunalelor sau al judecătorilor organul competent să aprobe/valideze compunerea completurilor de judecată, iar la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție să lase stabilirea organului competent în sarcina colegiului de conducere.

20. Cu privire la modul concret de desemnare a membrilor completului, Curtea a arătat că, ori de câte ori o lege nu reglementează o anumită procedură de ducere la îndeplinire a unei măsuri/finalități prevăzute prin lege, revine actului administrativ normativ să o reglementeze, fără ca un asemenea procedeu să poată fi echivalat cu o adăugare la lege. În situația în care autoritatea administrativă emitentă a stabilit o anumită modalitate de desemnare a membrilor unor completuri cu privire la care legea nu dispune nimic, caz în care se încadrează și situația litigioasă analizată, Curtea a constatat că aceasta are o marjă de apreciere ce nu poate fi contestată din perspectiva relației dintre un act de reglementare primar și unul secundar.

21. Totodată, Curtea a reținut că nu există nicio prevedere constituțională și nici vreo exigență rezultată din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care să impună ca modul de desemnare a membrilor completurilor să fie stabilit direct prin lege. În lipsa unei prevederi legale exprese rezultă că legiuitorul a acceptat ca un act de reglementare secundară să realizeze acest lucru ca act de executare a legii. O asemenea modalitate de legiferare nu echivalează cu conferirea de competențe legislative unei autorități administrative.

22. Curtea a mai arătat că dacă legea nu prevede în mod expres ca desemnarea membrilor completurilor să se facă prin tragere la sorți sau prin nominalizare expresă, iar actul administrativ cu caracter normativ a reglementat, în lipsa unei dispoziții legale restrictive, una dintre aceste două modalități înseamnă că această compunere a completului, sub aspectul desemnării membrilor săi, a fost realizată în baza și în temeiul legii, cu alte cuvinte, prin lege.

23. Prin urmare, pentru argumentele de mai sus, Curtea a reținut că nu se poate susține încălcarea dreptului la un proces echitabil, în componenta sa referitoare la stabilirea prin lege a instanței judecătorești, fiind respectate exigențele art. 21 alin. (3) din Constituție, astfel cum se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1), și prin prisma exigențelor art. 6 paragraful 1 din Convenție.

24. Cât privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, prin Decizia nr. 470 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1164 din 8 decembrie 2021, paragraful 29, Curtea a constatat că aceasta nu este întemeiată, deoarece normele de lege criticate vizează reguli privind compunerea completurilor de judecată, fără a afecta principiul înfăptuirii justiției în numele legii și nici pe cel potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege.

25. În ceea ce privește Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 29 noiembrie 2018, invocată și în motivarea prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea a reținut că aceasta nu are incidență în cauză, deoarece vizează compunerea completurilor de 5 judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin decizia invocată, Curtea a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlament, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, începând cu Hotărârea nr. 3/2014 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 30 ianuarie 2014, potrivit cărora au fost desemnați prin tragere la sorți doar 4 dintre cei 5 membri ai completurilor de 5 judecători, contrar celor prevăzute de art. 32 din Legea nr. 304/2004, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013 (a se vedea Decizia nr. 451 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1247 din 23 decembrie 2022, paragraful 21).

26. În ceea ce privește critica potrivit căreia nerespectarea continuității completului nu constituie un motiv legal pentru care judecătorul din compunerea unui complet de judecată să se abțină sau să poată fi recuzat, Curtea reține că legiuitorul a reglementat cazurile de incompatibilitate ale judecătorilor prin dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală, în vederea asigurării imparțialității obiective și subiective a instanței, ca element esențial al dreptului la un proces echitabil. Astfel, cazurile de incompatibilitate vizează fapte sau circumstanțe obiective, enumerate în mod exhaustiv, menite să excludă orice prejudecată sau aparență de părtinire. Or, desemnarea unui judecător ca membru al unui complet de judecată, fie la începutul anului, fie ulterior, în mod excepțional, pe baza unor criterii obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, nu este de natură să genereze, prin ea însăși, o situație de incompatibilitate sau o îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea judecătorului.

27. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004, examinând actele dosarului, Curtea constată că, deși aceste dispoziții au fost indicate de autoarea excepției, aceasta nu a formulat critici concrete din care să rezulte în ce constă contrarietatea dintre normele legale criticate și prevederile Constituției. Din motivarea excepției rezultă că nemulțumirile autoarei privesc, în realitate, soluția legislativă referitoare la modalitatea de constituire a completurilor de judecată, aspect deja analizat de Curte în paragrafele anterioare. Or, dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 reglementează modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe completurile de judecată, iar nu situațiile în care, ulterior acestei repartizări, componența completului poate suferi modificări. În aceste condiții, Curtea reține că nu a fost formulată o veritabilă critică de neconstituționalitate raportată la textul de lege indicat. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004, astfel cum a fost formulată, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții trebuie motivate, iar Curtea nu se poate substitui autorului în formularea motivelor de neconstituționalitate, întrucât aceasta ar echivala cu exercitarea unui control din oficiu, inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Societatea Grampet — S.A. din București în Dosarul nr. 8.056/99/2015 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 martie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andrei Grigoraș

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății Chitila Logistic Parc — S.R.L.

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021, cu completările ulterioare;

— art. 8 alin. (7) și (8) și ale art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății Chitila Logistic Parc — S.R.L., cu sediul social în orașul Chitila, Intrarea Banatului nr. 2, mansardă, județul Ilfov, cod unic de înregistrare 54180997, pentru parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 50 de ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al orașului Chitila, județul Ilfov, și identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 57.307, 57.758 și 57.761, eliberate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Ilfov, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, la data de 9.04.2026;

b) are o suprafață de 5,05 ha.

(2) Amplasamentul terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea Chitila Logistic Parc — S.R.L. transmite Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 456 alin. (1) lit. g) și art. 464 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal,

cu modificările și completările ulterioare, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările și completările ulterioare;

b) Regulamentul (UE). 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Furnizorul ajutorului de stat/*de minimis* acordat în temeiul titlului de parc industrial instituit potrivit prezentului ordin este orașul Chitila, județul Ilfov.

(2) Furnizorul ajutorului de stat/*de minimis* acordat în temeiul titlului de parc industrial instituit potrivit prezentului ordin are obligația respectării prevederilor referitoare la monitorizarea ajutoarelor de stat și încărcarea datelor și informațiilor relevante în Registrul ajutoarelor de stat din România, conform prevederilor art. 25, 29, 42 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

